

Vesa Laurio on ottanut kantaa Suomen Vanhaluterilaisen Kirjon teologiseen linjaan kirjassaan **KIISTAKIRJOITUS SUOMEN VANHALUTERILAISTA KIRKKOA VASTAAN** (324 s.).

Laurio lähtee kirjassaan siitä väärästä ennakko-olettamuksesta, että kirkko on jo syntynyt. Tosiasiassa hän hutkii olan takaa syntymätöntä lasta. Kirjaa lukiessa herää kysymys, kenen asialla Laurio on. Se lienee pitkälti henkilökohtainen mielenilmaus. Kuitenkin on huomattava, että evankelisen protestiryhmän julkaisu **Concordia** (2/99) on hyväksynyt ko. kirjan Luther-divariinsa merkinnällä: **sopiva lahjakirjaksi!** Tästä joutuu vetämään johtopäätöksen, että Laurio on täten saanut kutsun ja hyväksytty tämän ryhmän ideologiksi.

Myönteisenä on kirjattava kirjan lopussa olevat liitteet, mm. vanhauskoisten teologinen linja. Siitä jokainen voi ilman kommentteja saada kokonaisnäkemys vanhauskoisten teologiasta. Laurion kirjalle ovat ominaisia hyvin voimakkaat ja raflaavat yleensä vanhauskoisiin kohdistuvat sanonnat, kuten "perkeleen verikoirat", "oppi on suoraan perkeleestä", "edustaa puhdasta Kristuksen pilkkaamista", "se on antikristuksen kirkko", "umpikierot kiliastit" jne. Nämä sanonnat osaltaan jo paljastavat sen epäasiallisuuden ja alatyylin, joka kirjaa hallitsee. Laurion kirja on **kirja kasteesta**. Kirjoittaja keskittyy vanhauskoisten kastenäkemys tuomitsemiseen ja siitä käsin koko heidän teologiansa kumoamiseen. Laurion mukaan uudestisyntyminen ja vanhurskauttaminen tapahtuvat kasteessa.

Avaimet

Kiistakirjoitus on tekstiä, johon tarvitaan avaimia. **Ensiksikin** Laurion esikuvaksi nousee Jobin ystävä Elihu, jonka "kiistakirjoituksen" luemme Job 32-36: *"Sillä minä olen sanoja täynnä, henki rinnassani ahdistaa minua. Katso, minun rintani on kuin viini, jolle ei reikää avata, se on pakahtumaisillaan niin kuin nuorella viinillä täytetyt leilit. Tahdon puhua, saadakseni helpotusta, avata huuleni ja vastata"* (Job 32:18-20). Elihulla oli selvä näkemys Jobin hengellisestä tilasta: *"Kuka mies on sellainen kuin Job, joka juo jumalanpilkkua niin kuin vettä, joka yhtyy väärintekijäin seuraan ja vaeltaa jumalattomien miesten parissa?"* (Job 34:7-8). Elihu ei tietenkään ollut omalla asiallaan: *"Maltahan vähän, niin julistan sinulle, sillä vielä on minulla Jumalan puolesta puhuttavaa"* (Job 36:2). Lauriokin puhuu Herran puolesta: "Kuuntele, mitä Herra Jeesus sanoo Suomen Vanhaluterilaiselle Kirkolle" (s.106). -Jobilla oli kunnia olla täydellisen ja erehtymättömän miehen neuvottavana: *"Minä noudan tietoni kaukaa ja osoitan Luojan oikeuden; sillä totisesti, sanani eivät ole valhetta - mies, jolla on täydellinen tieto, on edessäsi"* (Job 36:3-4).

Toinen Kiistakirjoitusta selventävä asia liittyy Laurion vanhurskauttamisoppiin. Hän haluaa viedä pommin "Jumalan kärjäsaliin" (s.134). Luterilainen vanhurskauttaminen on juuri forensista, johon sisältyy oikeustoimi. Laurio aivan unohtaa, että **Tunnustuskirjojenkin** usko on "kärjäsaliuskoa": *"Ettei tässä puhuta sellaisesta uskosta, joka on perkeleilläkin ja jumalattomilla, jotka uskovat Kristuksen kärsimyksen ja kuolleistanousemuksen tapahtumat, vaan että tässä puhutaan todellisesta uskosta...se syntyy omantunnon kauhistuksissa, tämän tuntiessa meidän synteihimme kohdistuvan Jumalan vihan ja etsiessä syntien anteeksiantamusta ja synnistä vapautumista...sellaisesta uskosta, joka tarjoaa vastuksen omantunnon kauhistukselle ja rohkaisee ja lohduttaa pelkoon saatetut sydämet...Siitä uskosta...joka ei synny ilman ihmissydämissä tapahtuvaa ankaraa kamppailua...Tämä usko seuraa omantunnon kauhuja, se voittaa ne ja antaa omalletunnolle levon"* ss. 32, 85, 101, 112, 147). Jumala sanoo: *"Niin tulkaa, käykäämme oikeutta keskenämme"* (Jes.1:18). Jumala on "kaiken maan tuomari", **1 Moos.18:25**.

Kolmas kirjan avautumiseen keskeisesti kuuluva asia liittyy päivittäiseen parannukseen. "Entä miksi sinun pitää armon saadaksesi nöyryä parannukseen, jos kerran olet jo uskon kautta Kristuksessa armahdettu?" (s.205). - Annetaan **Lutherin** vastata Lauriolle: "Kun Herramme ja Mestariimme Jeesus Kristus sanoo: Tehkää parannus, niin hän tahtoo, että uskovaisten koko elämä on oleva parannusta" (1/95 teesi). **"Sanot siis siirtyneesi Jumalan vihan alta armon alle kertakaikkisesti, kun tulit uskoon eli teit parannuksen ja kun uudestisyntyit. Kuitenkin elämäsi on jatkuvaa armonkerjäämistä! Eikö ole samantekevää, oletko Jumalan vihan alla vai armon alla, kun kuitenkin joudut jatkuvasti anomaan armoa"** (s.206). Ks. myös s.234. -Eiväthän vanhurskauttaminen ja uskonelämässä jatkuvasti tapahtuva armonkerjääminen millään tavoin kumoa toisiaan. **Lutherin** lukeutui armonkerjäläisiin. Hän kiteytti jumaluusoppinsa vähää ennen kuolemaansa näin: "Me olemme kerjäläisiä, se on totta." On helppo tunnistaa tämän kirjan tekijässä "meidän veljämme syyttäjä", **Ilm.12:10**. Tässä on Kiistakirjoituksen **salaisuus!**

Kiistakirjoituksen tarkoitus

Kirjansa tarkoituksen Laurio ilmaisee selvästi: "Suomen Vanhaluterilaisesta Kirkosta ei ole tarkoitus jättää kiveä kiven päälle ja sen tuhoamisella on jo kiire" (s.9). -Ehkä Laurio kuitenkin on hieman etuajassa: uusi kirkkohan ei ole vielä syntynytäkään!

"Muodoltaan se on vastaus kahteen Suomen Vanhaluterilaisen Kirkon julkiseen opilliseen kannanottoon. Ne ovat sen `Valoa ristiltä` -nimisessä lehdessään (7-8/1998) esittämä linjanveto `Tarkistuksia Tunnustuskirjoihin` sekä asiakirja `Suomen Vanhaluterilaisen Kirkon teologinen linja`" (s.14). Kiistakirjoituksen osoitteen Laurio määrittelee näin: "Kun jatkossa käytän näitä asioita sinulle selvitellessäni sinuttelumutoa, ymmärrettäköön minun samalla puhuvan kaikille, jotka ovat tässä kirkkohankkeessa mukana ja siitä vastuussa. Puhun siis sinun kauttasi kaikille Suomen Vanhaluterilaisen Kirkon jäsenille ja kannattajille" (s.15). -Tästä selityksestä huolimatta tekstin osoite on monta kertaa pelkästään Väinö Hotti.

Suhde Tunnustuskirjoihin

"Tunnustuskirjojen oppi on siis Raamatun oppi" (s.23). -Silloinhan Tunnustuskirjat = Raamattu. "Hyökkäys Tunnustuskirjoja vastaan on hyökkäys Raamattua ja siten itse Jumalaa vastaan" (s.23). -Samaa harhaa opettaa mm. **Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko**, jonka säännöistä lue: "Seurakunta tunnustaa lisäksi, että Evankelisluterilaisen kirkon tunnustuskirjojen oppi on Pyhän Raamatun puhdasta ja väärentämätöntä oppia, koska se on Raamatusta otettu." Laurio unohtaa tärkeän luterilaisen periaatteen: "Raamattu on sille (lut.kirkolle) **norma normans**, kun tunnustuskirjat ovat **normae normatae**, joilla on auktoriteetti mikäli ne ovat todella sopusoinnussa Raamatun kanssa" (Tiililä: Kristilliset kirkot ja muut yhteisöt, s.227).

Perustelemattomia väitteitä

"Vaikka Tunnustuskirjat onkin sinulle liian teologinen ja vaikka sinä et voi sitä ymmärtää, se on todelliselle kristitylle hyvin selkeä" (s.24).

-Jos se on selkeä, miksi se puuttuu useamman todellisen kristityn kirjahyllystä, ja miksi luterilaisessa Tunnustuskirjoihin pitäytyvässä ja sitoutuvassa kirkossa vallitsee erinomainen opillinen sekamelska?

"Oppisi on suoraan Lutherin kiroamista" (s.25). -Tässä lienee tarpeen viitata ainoastaan vanhauskoisten kristinoppiin, Saarnivaaran Elämä uskossa - kirjaan. Onko tuo kirja "Lutherin kiroamista"?

"Kaikki, sekä jumalattomat kirkon jäsenet että uskovaiset, ovat samassa läjässä, samassa kirkoksi kutsutussa näkyvässä laitoksessa...Jeesus itse kuvaa kirkkoa nuotaksi, johon tarttuu hyviä ja kelvottomia kaloja, jotka sitten vasta viimeisellä tuomiolla erotetaan toisistaan" (s.25). Alkuseurakunnassa eivät herodekset, kaifaat ja pilatukset olleet "samassa läjässä" uskovien kanssa! Laurion olisi hyödyllistä lukea esim. Isosta Raamatun tietosanakirjasta kirkkokuria koskeva artikkeli.

"Sanopa minulle, mitä eroa kuulijan kannalta on sillä, julistaako Jumalan sanaa jumalaton vai uskova, kun he julistavat Raamatusta saman kohdan?" (s.46). -Voi pyhä yksinkertaisuus! **Sama ero kuin on sokean ja näkevän tiennäytöllä!**

"Olet lainannut kyseisen kohdan Tunnustuskirjoista virheellisesti" (s.33). -Ei pidä paikkaansa. Lainaukseni löytyy Tunnustuskirjoista (1948) s.449. Muissakin kohdissa Laurio esittää ko. väitteen. Minun Tunnustuskirjani on vuodelta 1948 ja Lauriolla nähtävästi joku muu painos.

Johanneksen syntyminen ja Jeesuksen kaste ei sovi esikuvaksi

"Johannes Kastajalla oli usko jo äitinsä kohdussa" (s.76). -Siis ihminen voi olla uskossa ennen kastetta. Mitä virkaa kasteella sitten on? Kasteella uudestisyntyttäjät ovat tällöin auttamattomasti myöhässä! Johannes Kastajan tapaus selittyy hänen erikoistehtävällään; ei meille tässä tarjota suinkaan mallia esim. kaikkien suomalaisten lasten syntymästä.

"Hänen (Jeesuksen) kasteensa on siis meidän kasteemme, joten siitä näemme, mitä meille kasteessa tapahtuu: Pyhä Henki tulee meihin ja Isä kutsuu meitä rakkaiksi lapsikseen (**Matt.3:13-17**)" (s.37). -Jeesus kastettiin Johannes Kastajan kasteella, meidät taas on kastettu Jeesuksen lähetyskäskyyn perustuen kristillisellä kasteella. Jeesuksen kastetta ei myöskin hänen erikoiskutsumuksensa tähden rinnastaa meidän

kasteeseemme. Laurion eräs perusvirheistä on siinä, että hän samaistaa meidän kasteemme Jeesuksen kasteeseen: "Mikään siis ei erota meidän lapsikastettamme Jeesuksen kasteesta Jordanilla" (s.74).

Noita Simonin usko

"Simon ei kuitenkaan pysynyt uskossaan" (s.67). -On paljon helpompaa uskoa, ettei Simon lainkaan tullut oikeaan uskoon. Samarian uskovien usko oli uskoa ilman Pyhää Henkeä. Apostolien pannahsa kätensä heidän päällensä tilanne korjautui muiden paitsi Simonin kohdalla. "Noita Simonhan tuli evankeliumin saarnan ja siihen liittyneen ulkoisen kastetoimituksen kautta uskoon, ts. uudestisyntyä!" (s.66). Väärin! Simon tuli jonkinlaiseen uskoon, mutta siihen ei liittynyt Pyhän Hengen saamista ([Apt.8:16](#)).

Muroman käsitys

"Hetä kun uskotte Jumalan sanan, uskotte myöskin uudestisyntymisen tapahtuvan kasteessa" (s.68). -Uskoon tulleiden yksimielinen kokemus puhuu päinvastaista. Heille selviää uskoon tultua, että he silloin uudestisyntyivät. Heille tulee päivän selväksi, kuten Urho Muromalle, että kasteessa tapahtuva uudestisyntyminen on karkeaa petosta! Muroma nimitti sitä "saatanalliseksi valheeksi".

Vanhauskoisilla yksi kaste

"Kirkkosi sanoo asiakirjassaan, ettei se tahdo julistaa sen enempää lapsi- kuin aikuiskastettakaan. Se sanoo myös, että kastekäsityksen perusteella ei saa tuomita. Näin kirkkosi ilmoittaa, että sen sisälle ovat aivan kaikki kastenäkemykset tervetulleita" (s.73).

-Pidämme kiinni siitä, että yksi kaste (myös lapsikaste) riittää. Jos joku on käynyt uudelleen kasteella ja hakee yhteisömme jäsenyyttä, edellytämme, että hän tunnustaa kasteen uusimisen vääräksi. Tämän jälkeen hänet voidaan ottaa yhteisömme jäseneksi. Ylimääräisen kasteen ottamisesta voidaan tehdä parannus ja silloin se ei ole esteenä kirkkomme jäsenyydellä.

"Tuomitsemisella" tarkoitamme sitä, ettemme lähde Lutherin tapaan kivittämään uudestikastajia. Luther jopa allekirjoitti paperin, jossa uudestikastajat määrättiin teloitettaviksi.

Kaste - ahdas portti?

"Tietääkö Suomen Vanhaluterilainen Kirkko, mikä tuo ahdas portti on...Se on paikka, jossa Poika kastettiin, Isä puhui ja Pyhä Henki laskeutui päähän päälle...Kaste on ahdas portti taivaaseen" (s.242). -Mutta mitä vaivaa ja ahtautta siinä on? Jokainen suomalainenkin on tuon neulansilmän kunnialla selvittänyt.

Vesa Laurio - sydänten tuntija

"Teillä on kaksinkertainen kadotustuomio: kasteen pilkkaaminen antaa ensimmäisen ja ehtoollisen pilkkaaminen (sen nauttiminen epäuskossa) toisen" (s.100).

-Äsken vielä Laurio syytti vanhauskoisia siitä, että he käyvät uskon mittareiksi. Hänen mielestään ei esimerkiksi vanhempien ja papin uskoa voi mitenkään mitata: "Kuvitellaanpa, että kirkossa on kymmenen pappia, niin millä sinä mittaat, että he ovat uskossa? Pystytkö sanomaan yhdestäkään varmasti mitään? Jos sanat: ´tuo ja tuo on uskossa`, niin olet tehnyt itsestäsi jumalan ja pilkkaat tätä Jumalan sanaa: **´sillä sinä yksin tunnet kaikkien ihmislasten sydämet´** (1.Kun.8:39)" (s.46).

Vanhauskoisten suhteen Lauriolta taas näyttää löytyvän ko. mittari. Jopa hän on valmis lausumaan lopullisen tuomion: "Paavali sanoo teidän olevan vikapäät Herran ruumiiseen ja vereen, ja sehän tietää kadotusta" (s.105). Laurio harjoittaa itse sitä, mistä hän jyrkästi vanhauskoiset tuomitsee.

"Sinun lisäyksesi katumuksesta on jälleen yksi raamatunväärennös" (s.168). -Kyllä katumus kuuluu olennaisena osana parannuksentekoon. Katuva ryöväri pääsi paratiisiin, katumaton joutui aivan todennäköisesti helvetin vaivaan. "*Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon*" (1 Piet.5:5). "Kun siis Tunnustuskirjat sanoo, että uudestisyntyminen tapahtuu uskon kautta katumuksessa, tarkoittaa tämä aivan samaa kuin että

uudestisyntyminen tapahtuu kasteessa" (s.38). -Uskomisen vauvan katumukseen vaatii vilkasta mielikuvitusta!

Outoa eskatologiaa

"Ensimmäinen ylösnousemus (20:6), joka tarkoittaa uudestisyntymistä kasteessa eli sielun ylösnousemusta auenneeseen taivaaseen" (s.189). -Lauriolla on omalaatuinen eskatologinen tulkinta. Elämme siis parhaillaan tuhatvuotisen valtakunnan aikaa, jossa Kristus kaikkien kasteessa uudestisyntyneiden kanssa hallitsee! Samanaikaisesti saatanan tulisi olla sidottu. "Johanneksen Ilmestyksessä käsite ´tuhat vuotta` tarkoittaa täydelleen täyttynyttä armon eli Uuden testamentin aikaa" (s.189).

-Lauriolle on ominaista Raamatun erehtymätön tulkinta. "Jos jollakulla on oppi tuhatvuotisesta valtakunnasta, niin tietäkää, että hän ei ole kristitty vaan että siinä seisoo itse perkele hampaat irvessä" (s.189). -Jälleen pätevää, sydänten syvyyksiin näkevän tuomarin tekstiä! "Todellisuudessa Jeesus Kristus tulee tuomiolle nyt hetkenä minä hyvänsä" (ss.189-90). -Entä [2 Tess.2](#) ?

Onko tänään saatana sidottu?

"Tämä Johanneksen näyn kohta ([Ilm.20:1-3](#)) kuvaa Kristuksen voittoa saatanaa ristillä" (s.299). -Onko tänään saatana sidottu? Eikö tämä ole mielikuvituksen tuotosta? "Saatana on sidottu vain siellä, missä evankeliumi on puhdistanut sydämet - Kirkossa. Muualla saatana ei ole sidottu" (s.300). -Voisiko Laurio mainita jonkun tällaisen kirkon esimerkiksi? Mistä tänään löytyy yhteisö (hengellinenkin), jossa saatana ei riehuisi? Jos saatana todella on sidottu, hän ei voi liikkua siellä eikä täällä! "katsomme, mitä Raamattu tarkoittaa tuolla vähällä ajalla, jolloin saatana päästetään irti. Se tarkoittaa yksinkertaisesti sitä, että Suomen Vanhaluterilainen Kirkko syntyy" (s.303). Laurion kirjalle on kuvaavaa, että hän pitkälti rajaa saatanan teot ja kirmailut ajassamme vanhauskoisten leiriin. On vaikeaa uskoa, että saatana suostuu pysymään Laurion aitauksessa.

Loppupäätelmä Kiistakirjoituksesta

Kirja on todella "kiistakirjoitus". Samalla se kuulune sarjaan "taitamattomia väittelyjä", joista Raamattu sanoo: "*Mutta vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä, sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitoja*" ([2 Tim.2:23](#)). Tätä kirjaa ei ole kirjoitettu kenenkään rakennukseksi, vaan riidanhalusta ja ehkä - kirjoittajan omaksi iloksi.

Tässä toteutuu järkyttävän konkreettisesti Raamatun sanat: "*Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkyä on heidän huultensa alla; heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta*" ([Room.3:13-14](#)). Kirjoittajalta on mahtanut unohtua tärkeä rukous: "*Herra, pane minun suulleni vartija, vartioitse minun huulteni ovea*" ([Ps.141:3](#)).

Tässä kirjassaan Laurio pitää tiukasti kiinni kasteessa tapahtuvasta uudestisyntymästä, opista, jonka päällä ja varassa suomalainen suruttomuus vankasti lepää - ja voi hyvin! Myönteistä Kiistakirjoituksessa on se, että Laurio toimiessaan kasteessa tapahtuvan uudestisyntymisen puolestapuhujana, mannekiinina ja apostolina, samalla paljastaa kaikkien samaa oppia opettavien perin hataran ja arveluttavan oppiperustan. Laurion kirja huutaa voimakkaasti sen opin kristillisyyttä ja raamatullisuutta vastaan, jonka puolesta Kiistakirjoituksessa intohimoisesti taitetaan peistä. -Joten, **kiitos, Vesa Laurio!**

Vieköön tämä kirja jokaisen Jumalan armolapsen hartaaseen rukoukseen kirjan kirjoittajan puolesta: "*Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään; hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtoansa tekemään*" ([2 Tim.2:24-25](#)). Näillä Pyhän Raamatun sanoilla tahdomme me vanhauskoiset siunata Vesa Lauriota.

Väinö Hotti

Valoa ristiltä 2/1999

